

Umagen værd at stifte nærmere Bekendtskab med denne Folkebevægelse, saa udbredt den ogsaa var. I de københavnske Krese, hvor han havde færdedes, var den ogsaa gerne bleven omtalt med en vis, overbærende Ringeagt.

Uvilkaarlig drog han nu en Sammenligning mellem denne Forsamling af danske Landboere og de østerrigske og italienske Bønder, han havde lært at kende paa sin Rejse, og han kom til det Resultat, at han ikke havde nogen Grund til at skamme sig paa Landsmandsskabets Vegne. Det slog ham, hvilken Forskel der var paa denne lysvaagne, forstaaende Tilhørerkres og den søvnige Hjord af tyrolske Bjergboere, som Præsterne om Søndagen drev i Procession gennem Dresack som brægende Faar. Men ogsaa sammenlignet med Egnens Fortids-Bønder, saaledes som han huskede dem fra sin Barndom, viste Kresen her en mærkværdig Forskel. Her havde tydelig nok fundet en Udvikling, en Frigørelse Sted, der var gaaet jævnsides med den, hvoraf han selv var bleven baaret frem, — og den havde aabenbart bragt fuldt saa megen Lykke med sig.

Og pludselig forstod han med en Fornemmelse af Angst, at her var den Magt, den tungtbevæbnede Hær, mod hvilken den ny Tids Mænd vilde have at kæmpe herhjemme. Her var ogsaa Forklaringen paa den frejdige Sindsligevægt, som den danske Bonde havde bevaret trods Prioriteternes